

ИГКОРАЦИ

Теме овог броја:

ШКОЛСКИ ЖИВОТ

ВЕСТИ

МАЛИ ПИСЦИ И ПЕСНИЦИ

МАЛИ МАТУРАНТИ

НАУЧИМО

ТАКМИЧЕЊА

ВРЕМЕПЛОВ

број

24

МАЛИ МАТУРАНТИ

ДОВИЂЕЊА

СРЕЋНО!!!

ГЕНЕРАЦИЈА '99

Овако размишљају и пишу осмаци

- ☺ Врата ове школе ће се затворити, али се зато многа друга отварају.
Младост и снага ће нас одвести где год желимо.
- ☺ Док пролазим кроз школу и гледам учионице и другове, желим да време стане и да заувек останем овде где сам најбезбрижнија.
- ☺ Расли смо, напуштали свет бајки и откривали чудесни свет књига и мудрих мисли великих писаца.
- ☺ Свако од нас ће ићи својим путем пратећи знакове поред пута, који воде даље у будућност.
- ☺ Хвала свима који су нас бодрили да се боримо за свој успех и постанемо бољи људи.
- ☺ Хвала наставницима што су се више борили за нас него ми сами.

Списак ученика 8/1

1. Вујић Немања
2. Живановић Сандра
3. Захаријев Викторија
4. Јевтић Милош
5. Колашинац Лука
6. Лилић Вељко
7. Мановић Соња
8. Милићевић Дуња
9. Милошевић Катарина
10. Панић Петар
11. Пејчов Ана
12. Петровић Милица
13. Пинкуљ Теодора
14. Пипер Василија
15. Радић Митар
16. Рогуља Александра
17. Рудаковић Стефана
18. Стојановски Маша
19. Стојић Невена
20. Ђеловић Бојана
21. Црњански Јован

Учитељица:

Негица Тасески

Одељењски старешина:

Јелена Поповић

Списак ученика 8/2

1. Антић Алекса
2. Басташић Петра
3. Видић Адриана
4. Роман Волф
5. Ђурић Ђорђе
6. Јевтић Милица
7. Јовановић Милош
8. Јусовић Јасмин
9. Марјановић Мирко
10. Мијатовић Теодора
11. Милановић Милица
12. Никола Милош
13. Милутиновић Ива
14. Повреновић Никола
15. Полак Хана
16. Радосвљевић Урош
17. Ружић Славомир
18. Смиљанић Љубица
19. Хејтманек Анђела
20. Ђурчић Софија
21. Ђорђевић Санела

Учитељица:

Сузана Тубић

Одељењски старешина:

Наташа Табаковић

Списак ученика 8/3

1. Аврамовић Јована
2. Алексић Оливер
3. Бећири Зафир
4. Благојевић Марија
5. Дробњак Андрија
6. Ђуровић Петар
7. Корићанац Јелена
8. Лазовић Милица
9. Линдо Сара
10. Милановић Александар
11. Поповић Никола
12. Поповић Димитрије
13. Првуловић Ина
14. Раднић Вера
15. Радојичић Ана
16. Станковић Кристина
17. Суботић Лидија
18. Тасић Никола
19. Трпковић Ања
20. Филипчев Милица
21. Цокић Алекса

Учитељица:

Слађана Чобановић

Одељењски старешина:

Снежана Костић Хавари

ОНИ СУ НАМ ПРЕДАВАЛИ

ОДЕЉЕЊСКО ВЕЋЕ ОСМОГ РАЗРЕДА

Мирјана Марковић и Снежана Костић Хавари, српски језик; Катарина Цекић и Мирјана Ђорић, енглески језик; Верица Ђурђевић, ликовну културу; Светлана коркановић, музичку културу; Јоца Стојков, историју; Јелена Поповић, географију; Наташа Табаковић, физику; Ирена Деспотовић, математику; Нина Радованац, математику и информатику; Снежана Илијев, биологију; Биљана Тадић, хемију; Невенка Стефановић, Михаило Милинчић и Небојша Дабић, техничко образовање; Мирјана Тришић, физичко васпитање; Борјанка Живковић и Драгана Бајчета, руски језик и грађанско васпитање; Зоран Чучковић, верску наставу; Наташа Јовановић, психологију; Ракина Грујичић и Кристина Булатовић, педагози и Миомир Драгаш, директор школе.

ГЕНЕРАЦИЈА '99

Другари у школи
постали су другари
после школе.

Ја сам још увек дете,
само дете и имам право
на своје снове.

Плашим се будућности.
Плаши ме то да једног дана
нећу бити довољно добра.

Обећали смо једни
другима да ништа неће
променити наше дружење, да
нас везују нераскидиве везе.

Растанак ни у саставу
није лак.

Када одрастемо схватићемо
колико смо били важни
једни другима.

Душу једне школе чине
деца која су у њој
оставила своје
снове.

БИОГРАФИЈЕ

НЕВЕНА СТОЈИЋ, 8/1, рођена у Београду, 6. фебруара 2000. године. Први разред и прво полугодиште другог разреда завршила у Међународној школи „Soderkulla International“ у Малмеу, Шведска. Од другог полугодишта другог разреда до краја осмог њак је ОШ „Иван Горан Ковачић“ у Београду. Осми разред, као и све претходне, завршила са просеком 5,00. Добитник Светосавске награде 2012. године. **Успеси на такмичењима:** **5. разред:** 1. место на општинском такмичењу из српског језика, 3. место на општинском такмичењу из историје; **6. разред:** 2. место на општинском такмичењу из српског језика, 3. место на градском такмичењу из српског језика и језичке културе; **7. разред:** 3. место на општинском такмичењу из српског језика, 3. место на градском такмичењу из српског језика; **8. разред:** 2. место на општинском такмичењу из енглеског језика, 3. место на литерарном конкурс школе „Слово о језику“; **Ваннаставне активности:** Од 2008. до 2012. похађала школу шведског језика у организацији Амбасаде Краљевине Шведске у Београду. Освојила 3. место на такмичењу из енглеског језика (ниво средњи два) у организацији Института за стране језике, 2013. године. Од оснивања, 2011. године, члан Драмског студија (на енглеском језику) Института за стране језике; учествовала у следећим представама: „Важно је звати се Ернест“ – Оскар Вајлд, 2011, „Урнебесна легенда о Тројанском коњу“ – Д. М. Ларсон, 2012, „Божићна бајка“ – Чарлс Дикенс, 2013. Године. **Страни језици:** енглески, шведски, руски језик

ДИМИТРИЈЕ ПОПОВИЋ, 8/3, рођен је 19.08.1999. године у Београду. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ је уписао 2006. године. Све разреде је завршио са просеком 5,00 и примерним владањем. Од шестог разреда похађа наставу немачког језика у школи страних језика „Алфа и омега“. Добио је Светосавску награду у трећем и шестом разреду. Учествовао је на бројним приредбама од првог разреда. Био је члан Вршњачког тима у четвртном и петом разреду, а Њачког парламента у осмом. Био је члан географске, новинарске и драмско-рецитаторске секције, а похађао је и додатну наставу из математике, физике, српског језика, географије и историје. Осам година се бави тенисом и скијањем и учествовао је на различитим такмичењима у Србији, Немачкој, Италији, Аустрији и Француској са запаженим успехом и освајањем медаља, у трећем и четвртном разреду је био члан шаховског клуба „Мала рокада“, а у шестом разреду је био члан „Голф клуба Београд“. **Такмичења:** **4. разред:** математика - 2. место на општинском нивоу, 3. награда на међународном математичком такмичењу „Кенгур без граница“; **Верска настава** - 2. место на општинском нивоу; **5. разред:** математика - 2. место на општинском нивоу, 3. место на окружном нивоу, 3. награда на међународном математичком такмичењу „Кенгур без граница“; српски језик - 2. место на општинском нивоу, 3. место на градском нивоу; **Физичко васпитање** - 3. место на општинском нивоу, екипно такмичење из шаха; **Верска настава** - 4. место на општинском нивоу; **6. разред:** биологија - 1. место на општинском нивоу, учешће на градском такмичењу; **7. разред:** физика-похвала за постигнут успех на општинском нивоу, географија-1. место на општинском нивоу, 3. место на окружном нивоу; Новинарска секција - 3. награда на републичком такмичењу за школски лист; **8. разред:** математика - 3. место на општинском нивоу и учешће на градском такмичењу; Физика - 3. место на општинском нивоу и учешће на градском такмичењу; **Способности:** коришћење рачунара и интернета; **Језици:** енглески, руски, немачки, португалски; **Хоби:** путовања (занимају га култура и историја других народа, имао је прилику да посети земље на три континента: Европа, Азија и Јужна Америка), слушање музике, играње шаха, читање књига, посете биоскопима и позориштима.

АДРИАНА ВИДИЋ, 8/2, рођена је 07.09.1999. у Београду. Основну школу «Иван Горан Ковачић» уписује 2006. године. Осми разред, као и све претходне, завршила је са просечном оценом 5,00 и примерним владањем. **Такмичења:** **2. разред:** 1. место на општинском такмичењу из музичког и 1. место на градском такмичењу из музичког (група певача); **2. разред:** 3. место на општинском такмичењу из музичког (пратња Алекси); **5. разред:** 2. место на општинском такмичењу из музичког (соло певач), учешће на међународном математичком такмичењу „Кенгур без граница“; **6. разред:** 1. место на општинском такмичењу из физике, похвала на градском такмичењу из физике, 1. место на општинском такмичењу из музичког и 2. место на градском такмичењу из музичког (дует); **7. разред:** 3. место на општинском такмичењу из српског и 3. место на градском такмичењу из српског, 3. место на општинском такмичењу из физике и 3. место на градском такмичењу из физике, 2. место на општинском такмичењу из математике, 3. место на градском такмичењу из математике и учешће на државном такмичењу из математике и похвала за постигнут резултат на математичком такмичењу «Мислиша»; **8. разред:** 2. место на општинском такмичењу из физике и похвала на градском такмичењу из физике, 3. место на општинском такмичењу из хемије.; **Активности:** завршила је Основну музичку школу «Владимир Ђорђевић» са одличним успехом, тренутно завршава прву годину теоретског одсека Средње музичке школе «Станковић», (прво полугодиште завршила са одличним успехом, а и на крају другог имаће одличан успех). Ове године је на такмичењу из теорије музике «Корнелије» у категорији прве године средњих музичких школа из Србије и Црне горе освојила 2. место; Тренирала је цез балет и ритмичку гимнастику, играла фолклор, свира клавира. Председник је Ученичког парламента. Током година похађала је секцију/додатну наставу из српског, математике, музичког (хор), физике, хемије, руског, енглеског. Учествовала на приредбама поводом Савиндана од 1. до 8. разреда и на приредбама поводом Дана школе од 1. до 7. разреда. Аутор већег броја прилога за школски лист КОРАЦИ; **Способности и умећа:** скијање, пливање, клизање, коришћење рачунара, лепо пева; **Језици:** руски и енглески; **Особине:** вредна, уредна, одлучна, истрајна, добра, одговорна, искрена, дружељубива...

АЛЕКСА АНТИЋ, 8/2, рођен је 09.07.1999. године. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписао је 2006. године. Све разреде у основној школи завршио је са примерним владањем и просечном оценом 5,00. Завршио је и Основну музичку школу „Владимир Ђорђевић“ - одсек хармоника, такође са одличним успехом. Добио је Светосавску награду 2014. године. **Такмичења, активности и награде:** **2. разред:** 2. место на општинском такмичењу у певању „Златна сирена“; **5. разред:** 1. место на општинском такмичењу у певању „Златна сирена“; **5. разред:** 1. место на градском такмичењу у певању „Златна сирена“, жанр: изворна народна песма; **6. разред:** 2. место на општинском такмичењу у певању „ДЕМУС 2012“, соло певање; **6. разред:** 2. место на општинском такмичењу група певача „ДЕМУС 2012“; **7. разред:** 2. место на општинском такмичењу из књижевности – Књижевна олимпијада за ученике основних школа; **7. разред:** 2. место на општинском такмичењу из географије; **7. разред:** 3. место на општинском такмичењу из историје; **8. разред:** 3. место на општинском такмичењу из књижевности – Књижевна олимпијада за ученике основних школа;

8. разред: 2. место на градском такмичењу из књижевности – Књижевна олимпијада за ученике основних школа; **8. разред:** 3. место на општинском такмичењу из историје; **8. разред:** 3. место на општинском такмичењу из географије; **8. разред:** учествовао је на Републичком такмичењу из књижевности (Књижевној олимпијади); Алекса Антић се већ пет година активно бави фолклором у КУД-у „Зора“. Похађа и школу страних језика „Алфа и омега“. Две године је тренирао одбојку. У 5. разреду је похађао школу младих математичара - „Архимедес“. Сваке године је учествовао на математичком такмичењу „Кенгур без граница“. Од првог разреда био је активан на великом броју приредаба (поводом Дана школе, поводом Савиндана, приредбе у Руском дому итд.). Био је члан Вршњачког тима. Велики број прилога је имао у школском листу КОРАЦИ. Похађао је бројне секције: новинарску, географску, историјску секцију, математичку секцију, хор и додатну наставу из математике, српског језика, физике... **Способности:** коришћење рачунара; **Језици:** енглески и руски језик; **Хоби:** читање, спорт, музика; **Особине:** вредан, одговоран, амбициозан, дружељубив...

На седници Наставничког већа, која је одржана 6. 6. 2014. године, за ђака генерације изабрана је **Адриана Видић**, ученица 8/2.

ЧЕСТИТАМО!

СПОРТИСТИ ГЕНЕРАЦИЈЕ

Петар Панић, 8/1 је рођен у Београду, 15.11.1999. године и ученик је наше школе. Од седме године тренира кошарку у ШКК „Звездари“. Веома је успешан како у кошарки, тако и у свим екипним спортовима: фудбалу, одбојци, рукомету... Кошарку највише воли и нада се да ће му то бити животни позив. До сада је освајао, како са клубом, тако и са школским тимовима пуно пехара и медаља. Тренутно поседујем 18 медаља освојених на кошаркашким такмичењима. У 6. разреду, освојили смо 3. место на Општинском такмичењу у кошарци, а исте године освајам са клубом 1. место на турниру у Солуну

као и признање MVP (најкориснији играч). Од седмог разреда играм за Кошаркашки савез Београда (КСБ). Ове године са клубом на турниру у Монтекатинију освоја 3. место. Прати НБА, Еуролигу и Аба лигу. Узори су ми: ЛеБрон Јамес, Богдан Богдановић, Василис Спанулис, Руди Фернандез и Саша Павловић. Осим кошарке прати друге спортове. Највећа му је жеља да једнога дана и он буде нечији узор, као њему горе наведени спортисти.

Маша Стојановски, 8/1 је спортисткиња генерације јер од петог разреда учествује као члан тима, на свим спортским такмичењима за школу на нивоу општине. Као екипа биле су друге на турнирима из рукомета, малог фудбала и кошарке, а из одбојке треће. Такође је освојила друго место на кросу РТС-а. Тренирала је аикидо, свирала гитару, ишла на глуму, и манекенство, али највише успеха има у кошарци. Кошарку тренира од 4. разреда (11 година), у ЖКК „Радивој Кораћ“. Ове године је са својим клубом учествовала на државном првенству, а прво место осваја са својим саиграчицама у Београду у категорији - пионирке. За похвалу је да су досад освојиле све турнире на којима су учествовале.

Изложба фотографија

Поводом дана наше школе 21. марта, одржана је изложба фотографије у кабинету ТИО. Учешће на изложби су узели ученици (аутори фотографија), од 5. до 8. разреда, са око 150 фотографија. Изложба је имала и такмичарски карактер, где су изабране најбоље фотографије, чији су аутори - Ајла Селмановић 5. разред, Филип Јовановски 7. разред и Никола Поповић 8. разред. Ови ученици су награђени књигама, и сви ученици који су били на изложби су служени слаткишима.

Ово је била прилика да кажемо нешто о развоју фотографије. Назив фотографија (скован од грчких речи – fotos и grafein) први је употребио француз Херкул Флоренс 1833.године. Прва фотографија је настала 1826. године у Француској. 1888. године, започиње раздобље индустријске производње фотографског материјала. Црно бела фотографија се користила до1968.-69. године, док фотографију у боји није открио музичар Луи Дик Дорон. Фотографија је прешла ускопрофесионалне границе, а индустрија је производила све једноставније форме камера, доступних свима. Крајем двадесетог века доживела је још једну револуцију увођењем дигиталне фотографије.

Аутор изложбе:
Н. Стефановић, проф. ТИО

Читај – обогати себе

РАНГ – ЛИСТА ЧИТАНОСТИ (2013/2014)

ОДЕЉЕЊА:

1. 4/1 (учитељица Маријана Ђенадић)
2. 8/2 (проф. српског Мирјана Марковић)
3. 1/3 (учитељица Олгица Вукадиновић)

УЧЕНИЦИ:

1. Љубица Булатовић, 2/3
2. Милица Јевтић, 8/2
3. Игњат Маринковић, 2/1

НАЈЧИТАНИЈЕ КЊИГЕ:

- 1.“Видовите приче“, Љубивоје Ршумовић
- 2.“Књига за сваку девојчицу/дечака“, В. Бабић
- 3.“У потрази за Аљаском“, Џон Грин

Видовите приче - намењене су деци али и њиховим родитељима. Књига садржи 31 причу које је написао Љубивоје Ршумовић и исто толико илустрација Душана Петричића. Необичан, радознали дечак Вид сусреће своје пријатеље, животиње, и у игри и разговорима са њима сазнаје одговоре на бројна веома важна питања о животу. Ова веома забавна, разиграна и мудра књига постаће омиљена свим читаоцима, без обзира на узраст.

КЊИГА ЗА СВАКУ ДЕВОЈЧИЦУ - Намењена је девојчицама и девојкама од 9 до 19 година. У њој се говори о променама које се дешавају у пубертету, о одржавању личне хигијене и нези лица и тела. Девојчице и девојке сазнаће из ове књиге како се шминка и дотерује, вежба и правилно храни, што ће им помоћи да живе здраво и да се осећају добро.

У потрази за Аљаском

Награда Америчког удружења билиотекара за најбољи роман за младе 2006. године.

Мајлс Халтер је очаран чувеним опроштајним речима – и уморан од безбедног живота у окриљу куће. Зато одлази у интернат у потрази за нечим што је песник Франсоа Рабле на самрти назвао „великим можда“. Мајлса очекује много тога у Калвер Крику, укључујући и Аљаску Јанг. Паметна, забавна, уврнута и убиствено seksi, Аљаска ће увући Мајлса у свој лавиринт и катапултирати га у правцу великог можда. У потрази за Аљаском прати неиздрисиви утицај који један живот може оставити на други. Задивљујући деби Џона Грина обележава долазак једног важног новог гласа у савременој прози. Џон Грин је написао моћан роман – роман који наглавачке срља у лавиринт живота, љубави и тајни везаних за људско постојање. Ова књига ће вам уздрмати живот, зато је немојте читати седећи. Устаните и закорачите у сусрет великом можда.

БОРАВИМО У БОРАВКУ

Ускршњи базар

Уочи великог празника, Васкрса и малог распуста, врата наше школе била су широм отворена за баке, деке, родитеље и све остале који су посетили Ускршњи базар, изложбу радова вредних руку ученика млађих и старијих разреда. Празнична атмосфера, велика радост, срећа и задовољство ширила се свуда унаоколо. Највише су се радовали прваци који су посао малих продаваца схватили веома озбиљно. Успех базара можемо мерити задовољством и “купаца” и “продаваца”. Сви су својим кућама отишли срећни, руку пуних корпица и фарбаних јаја.

Наставница у боравку: Весна Нинковић

Прљаво или чисто није исто

Јавно комунално предузеће Градска чистоћа у сарадњи са Секретаријатом за образовање и Креативним дечјим градом “Minicity” организовало је конкурс “Прљаво или чисто није исто”.

Ликовни конкурс је едукативног карактера и на њему је учествовало 80 београдских основних школа са 1003 ликовна рада.

Стефан Аврамовић, ученик 1/3 разреда је на најлепши начин видео разлику између прљавог и чистог. Његов рад је награђен и нашао се на изложби 50 најлепших радова 14. 5.2014. године.

Наставница у боравку: Весна Нинковић

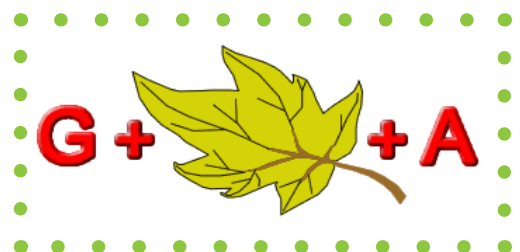
Ми знамо математику

Општинско такмичење из математике је било 1. марта 2014. Ученици 3. разреда наше школе су се одлично показали. Прво место, са 100 поена, освојили су Уна Нешић и Лука Дејановић, а друго место са 80 поена, Ања Рађеновић. Сви су ученици 3/3.

Ања је освојила и треће место на овогодишњем такмичењу „Мислиша”. Надамо се и убудуће овако добрим резултатима. Браво!!!

РЕШИ РЕБУСЕ

У ПОСЕТИ ВОЛОНТЕРСКОМ СЕРВИСУ ЗВЕЗДАРЕ

Ученици седмог разреда посетили су Волонтерски сервис Звездаре са професорком руског језика, Снежаном Марковић, у оквиру часа грађанског васпитања. Волонтерски сервис Звездаре налази се у Булевару краља Александра број 395, у Месној заједници „Зелено брдо“.

Шта, у ствари, значи реч волонтирање? Волонтирање је ангажовање појединца или групе који добровољно обављају неки посао у виду помоћи некоме коме је неопходна. Оно подстиче осећај испуњености, хуманости и солидарности. Наша волонтерска акција је била помоћ Свратишту, а одазвао се велики број љака.

Волонтерски сервис Звездаре је пре неколико недеља прославио три године постојања. Прва волонтерка је била жена која је живела у лошим условима за живот, којој је такође била потребна помоћ. То је није спречило да буде хумана и помогне другима. Сервис данас има преко 150 волонтера, а њих 40 активно ради у кућним условима. За волонтирање се пријављују људи свих узраста. Најстарија волонтерка има 74 године, а најмлађи волонтер 20 година. Помоћ се, углавном, пружа најстаријим грађанима и особама са инвалидитетом. Вредност волонтирања је велика јер се човек тада осећа испуњеним и корисним. Волонтерски сервис Звездаре је изабран за најбољи пројекат из домена услуга које општине пружају грађанима у Србији. Врло је битно да волонтер не може да буде неко ко је био овисник од наркотика и алкохола, или неко коме је одузето родитељство. Какву помоћ могу да пруже волонтери у договору са корисником? Волонтер је на располагању два пута по 90 минута недељно за следеће услуге: дружење и разговор, лакши технички кућни послови, набавка основних животних намирница и средстава за хигијену, спремања obroка, изношења смећа, помоћ у самосталном кретању итд. „Задовољни смо бројем волонтера, али увек може више

и боље“, рекла нам је Јелена Николић чланица Тима за волонтерску подршку Волонтерском сервису Звездаре.

„Лепо је давати, јер само оно што дате заиста је ваше.“ Ово је битна порука свим бившим, садашњим и будућим волонтерима. „Волели бисмо да нам се прикључе и школе у волонтерским акцијама“- рекла нам је Јелена - „зато вас позивам да се и ви придружите волонтирању, да и ви помогнете онима којима је помоћ стварно потребна.“

Анђела Милатовић, 7/1

ПРАВАЦ МОСКВА

Данило Даниловић, ученик 5/2, освојио је прво место у квизу „Чудесна Русија“ у категорији ученика 5. и 6. разреда, у организацији Српског одељења Међународног фонда јединства православних народа у Москви и Дечијег руског културног клуба у оквиру ОШ „Свети Сава“ на Врачару 7. 2. 2014. године. Ученик је награђен лаптопом, књигом и дипломом.

У Руском дому у Београду, 08.04.2014. године одржано је такмичење у оквиру Међународног дечјег конкурса „Жива класика“ у казивању прозног текста на руском језику. Прво место освојила је Ивана Игњатовић, 5/1, а друго место Данило Даниловић, 5/2. Ученици су награђени дипломама и књигама и биће представници Србије на финалном такмичењу које ће се одржати у Москви, у периоду од 2. 6. до 7. 6. 2014. године. Ученике ће пратити професорка руског језика, Снежана Марковић.

У Руској школи у Београду, 18. 4.2014. године одржано је финале Олимпијаде „Лик Русије – 2014.“ Тим поводом одржан је концерт на коме су наступали руски хор наше школе, који је интерпретирао руску народну песму и Данило Даниловић који је рецитовао песму М. Лермонтова „Родина“. Награђени су ученици Ива Тулимировић, 7/2 и Данило Даниловић, 5/2 за ликовни рад, професорка Снежана Марковић за активно учење и стално искрено интересовање за руску културу, а школи је додељена диплома за учење на Олимпијади.

Снежана Марковић, професор руског језика

Уочи Великог Празника

Уочи Васкрса и пролећног распуста, врата наше школе била су широм отворена за родитеље, баке, деке, бате и секе који су посетили Ускршњи базар на ком су своје рукотворине представили ученици наше школе. Поред ученика млађих разреда своје радове на Ускршњем базару представили су и ученици шестог разреда уз помоћ наставнице руског језика Драгане Бајчета. Изложба украсних ускршњих јаја на њиховом штанду била је у духу Русије и руске културе. Ускршња јаја била су осликана мотивима руских симбола (застава, храм Василија Блаженог),

руских бајки (жар птица, Иван Царевич и Василиса Прекраснаја) и уметности (балерина, Лабудово језеро - Чајковски). Изложба радова вредних руку ђака шестог разреда, привукла је бројне посетиоце који су добровољним прилогом могли да добију неко уникатно дело које су ученици самостално израдили.

ЈОШ ЈЕДНА НАГРАДА

Отварањем изложбе најбољих ликовних радова и доделом награда у свечаној сали Руског дома у Београду, успешно је завршен конкурс: **"МОЈ ЗАВИЧАЈ"**, који је са благословом Његове Светости патријарха српског Господина Иринеја, часопис „Светосавско звонце“ расписа. Свечана сала Руског дома била је претесу на овај конкурс послали преко 3000 радова. На њему су учествовала деца од у десетак категорија, како екипно тако и и из Републике Српске и Црне Горе. Уз православних народа, овај конкурс докоја је ове године доживела своју пуноћу осталим ђацима учествовали и ђаци Руске Београду. Награде су додељивали у име на, први секретар амбасаде, Валентин Коректор канцеларије Међународног фонда специјални гост „Светосавског звонца“, Жељко Васић, један од најбољих певача забавне музике.

ло на почетку школске 2013/14. године. сна да прими све награђене ученике, који ликовних, литерарних, музичких и видео предшколског до средњошколског узраста појединачно и то, не само из Србије, него подршку Међународног фонда јединства био је и своју пансловенску димензију тиме што су на конкурс равноправно са школе при Амбасади Руске Федерације у Његове Екселенције амбасадора Чепуриљасев, затим госпођа Наталија Коцев, дијединства православних народа у Србији и

Данило Даниловић, ученик 5/2, другу годину заредом побеђује у номинацији „Филмско стваралаштво“ и добија прву награду. Техника у којој Данило прави своје филмове је различита: од песчаног филма до анимационог. Жири високо оцењује креативност и уметничку реализацију ових радова, који су до сада били ван конкуренције. Вероучитељу Зорану Чучковићу, већ други пут се додељује Захвалница за предани рад на часовима верске наставе, љубав и пожртвовање у очувању историје, традиције и ћириличног писма. Браво за њих двојицу! Желимо им још пуно успеха и очекујемо много нових ђака на верској настави! Радове Данила можете погледати овде <http://www.zvonce.spc.rs/?p=4343> и <https://www.youtube.com/watch?v=PSuWcjmWLsw> и оставити своје коментаре.

Посета Свратишту - Будимо хумани!

У четвртак, 20. 2. 2014. године, ученици седмог разреда су са наставницом руског језика, Снежаном Марковић, посетили Свратиште и однели хуманитарну помоћ у оквиру волонтерске акције (одећу, обућу, школски прибор).

Велики број деце се одазвао одласку у Свратиште. Наша генерација никада раније није посетила Свратиште, те је овај догађај свима нама био веома интресантан. Када смо стигли дочекала нас је васпитачица Јелена, која нас је информисла о раду Свратишта и која је одговарала на наша питања. У Свратишту је евидентирано 600 деце, од којих је 150 активно и свакодневно користи услуге ове установе. Свратиште је намењено деци од 4 до 19 година. У Свратишту су обезбеђени оброци, одржавање личне хигијене, чиста одећа, различите културне и образовне радионице, али и 2 просторије за спавање, мушка и женска са по 4 кревета у свакој. Преноћиште се користи у екстремним случајевима и ноћење не може бити дуже од 3 дана. У случају да немају кућу, или су побегла од куће, након 3 дана у Свратишту, Центар за социјални рад преузима бригу о детету. У Свратишту је запослено више васпитача, социјална радница, специјална педагошкиња и медицинска сестра. У овој установи 99% деце је ромске националности. Деца су овде срећна, раздрагана, весела и не рамишљају о ружним стварима. Свратиште ради од донација, а кад их не би било, оно више не би радило.

Поред лепог осећаја да смо наше вршњаке бар мало усрећили, имали смо прилику да упознамо и другу страну живота. Наш боравак у Свратишту овековечили смо заједничком фотографијом. Ако имате нешто што вам је сувишно, донаирајте, јер наше мало некоме значи све!

Паукова песма

Паук плете танке нити,
плете, плете све до зоре.
Он ће врло срећан бити,
кад угледа дело своје.

Његова мрежа мала,
стоји ту још увек,
на прозору собе твоје,
са пауком који преде
танане нити своје.

На мрежи он поносно стоји,
и газдински гледа сваког
ко покуша да му лако
дане мреже одброји.

Кристина Маријановић, 4/1

Права
Моје право је на слободу,
моје право је на воду.
Моје право је да је пијем,
моје право је да се кријем.
Моје право је да нешто пожелим,
моје је право да са другом ужину делим.
Моје право је да се нечему дивим,
моје право је да лепо живим!

Марија Мандић, 3/3

Јесење звоно

Кад лишће изгуби своје,
зелених нијанса боје.
Кад кише крену да пљуште,
после велике суше.
Свако дете зна,
да почела је нова година.

Школско звоно зове ђака
и велики број првака,
да у школску клупу седну
и науче причу једну.
Једну причу школских дана,
да се прича годинама.

Нови разред, нова срећа,
нови другари, љубав још већа.
Топлота другарства душу нам греје,
док напољу ветар дува
и сунце се све мање смеје.
Улице мокре, падају кише,
јесен је стигла, дрвеће се њише.

Бојана Ерцег, 4/1

Паукова песма

Они би да ме газе,
никад да ме мазе,
ја сам паук мали,
да ли сте то знали?

По својој мрежи шетам,
не волим да сметам.
Да ме не би отерали,
тражим неки ћошак мали.

Не бојте се децо,
донећу вам срећу,
исплешћу вам мрежу,
још од моје већу.

Љубавна песма

Љубавна река
током својим тече,
И оставља болне
ране,
И срце пече и пече.

Срце није само
пумпа,
то је орган који
зна да воли,

А понекад зна и јако да заболи.

На свакој слици сада љубавна стрела стоји,
Јер срце висе одкуцаје не може да броји.

Хвата ме често криза љубавна
Онда ситуација постаје болна.

Тада моја љубав постаје јавна
И заборавља се свака будалаштина давна.

Штета што сам своја осећана крила
Јер сада сам њему ја веома мила.

Велика се љубав овде збила
Јер су два јака срца
За своју љубав се изборила.

Деда Драгоје

Свако јутро он у цветни гај иде,
А увече цвеће залива приде.
У дворишту баштица се пружа
Ту гаји разно биље и неколико ружа.

Он необичну позу прави
Када држи два прста на глави.
Наочаре му пале на нос
Још само фали да исприча штос.

Коса му је црне боје
И све фризуре му лепо стоје.
У оку црну искру има
Госте у дом радо прима.

Одлично му стоје кравата и сако
У њима изгледа елегантно јако.
Елеганција му је јача страна
Деда нема баш никаквих мана.

Драги деда Драгоје наш
Јос само ово треба да знаш:
Воле те Аница, Јелица и Ивана
По теби новинарка звана.

Ивана Сандић, 6/3

Слово о језику

Наш народ је пре све држао у глави,
Све песме, легенде и приче,
А онда је Вук одлучио азбуку да направи,
И да научи наш народ да пише.

Када је видео како се народ мучи,
И како се заборављају сва та дивна дела,
Вук је одлучио људе азбуком да научи
Идући од села до села.

За народ је све то било ново,
Навикли су да се уз песме музика свира,
А сада, учећи слово по слово,
Записују их на парчету папира.

Наша је азбука најлакша на свету,
Сва деца могу лако да је уче,
Да ње није сада ја не бих писала ову песму,
И могла да кажем: "Хвала ти, Вуче!"

Александра Давинић, 5/1

Спашавање гусенице

Тек што је отоплило, гусеница је пошла у своју прву пролећну шетњу.

С
једног дрвета на њу је пала гранчица и пригњечила је.

Гусеница је почела да дозива у помоћ. Њену вику је чуо мрав који је радио у оближњој трави. Брзо је дошао и покушао да јој помогне, али био је премали да помакне гранчицу.

Мрав се брзо сетио да позове у помоћ своје другаре. Сада, када их је било више, лако су је ослободили.

Гусеница им се много захвалила и обећала да ће до краја живота остати пријатељи.

Нешић Марко, 1/3

Ускрс и деца

Наша деца весела су,
априла или маја,
јер се тада куцају
обојена јаја.

Ускрс нам је стигао
треба да се слави,
у школи је распуст
а игра у глави.

Шарених је пуно јаја
спремила ми бака
Ускрс да обележи
и усрећи ђака.

Зато децо куцајте се
док вам не досади,
ускоро ће школа
треба да се ради.

Ники Николић, 1/3

СВИТАЦ И РОДА

Једана лепа бела рода није могла да спава целе ноћи. Била је топла летња ноћ, па је рода отишла у шумску бару.

Тамо јој је један свитац правио друштво сваке ноћи. Дружили су се као прави другари. Свитац је светлео и правио светлеће кругове док се роди није приспавало. Али, те ноћи их је уплашило чудно шушкање. Једна крастава жаба је из мрака вребала свица. Опрезна рода је пазила свог пријатеља. Таман кад се жаба spremала да скочи да поједе свица, рода је широм отворила кљун. Жаба је ускочила право роди у кљун.

Од тада је свитац светлео и успављивао роду сваке ноћи.

Вучетић Давор, 1/3

ЛИСИЧИЋ У БАРИ

Лисица је једног пролећног дана на кратко оставила своја три лисичића. Када се вратила, видела је да један лисичић недостаје.

Пошла је да га тражи, али га није нашла у близини. Лисичић је био радознао и кренуо је до потока. Био је непажљив, оклизнуо се и упао у воду. Туда је пролазило мало мече и чуло његово завијање. Дотрчало је да му помогне. Лисичић је био јако уплашен и рекао је мечету да жели да иде кући код своје маме.

Мече му је помогло да нађе пут до јазбине. Испред га је чекала мама лија која се захвалила мечету на помоћи.

Мила Петровић, 1/3

Пријатељи

Ово је прича о мом најбољем другу, који се зове Никола Докљанов.

Никола и ја се дружимо од малена. Заједно смо ишли у вртић, сваки дан смо се играли и тако је постао мој најбољи пријатељ. Никола има плаву косу, браон очи и исте смо висине. Он се лепо облачи, а највише воли да носи фармерке. Од прошле године је почео да тренира фудбал, зато често показујемо један другоме покрете на тренингу. Никола живи близу мене и ми се скоро сваког викенда играмо у парку или код куће. Волео бих да Никола беде мој најбољи пријатељ и када будемо одрасли.

Матеја Пауновић, 2/4

Да имам чаробну моћ

Да имам чаробну моћ била бих вила са штапићем и крилима. Узела бих чаробни прах и обојила град у жуто и зелено. Током целе године било би пролеће и свуда би расло шарено, мирисно цвеће. У парковима би било као у бајци. Тобогани као велике дуге, а љуљашке као облаци који висе на канапима. Клацкалице би биле у облику сунцокрета, а пењалице од великих, дугих лијана. Била би ту и весела деца. Зграде би изгледале као велике палате, улице као пешчане стазе, а лампиони као лизалице. Учинила бих да нам близу буде море, а песак да буде златне боје. Ту би деца правила куле од песка. То би био прави мали дечији град.

Марија Мандић, 3/3

У НАМА СЕ ПРОЛЕЋЕ БУДИ

Кад прођу тихи
зимски дани
Срце нам тада
дрхти и жуди
Мирисом слатким
душа се храни
То пролеће се у
нама буди.

Кад цвркут птица испуни зрак
Кад нам се свуда лепота нуди
Светли су дани чаробан мрак
Тад се у нама пролеће буди.

Цвећем су посуте стазе наше
Та шароликост све нас чуди
Бујице радости мало нас плаше
Тек се у нама пролеће буди.

И ми смо слатког заноса пуни
Од страсти сви смо помало луди
У нам океан љубави шуми
Јер пролеће се у нама буди.

Ања Пејовић, 2/4

ОПЕТ ТО, АЛИ ДРУГАЧИЈЕ

Ако бих ја могла да бирам, изабрала бих да могу да летим. Летела бих изнад разних земаља и градова, играла бих се са птицама. Лежала бих на меким облацима и уживала на сунцу. Стизала бих за час гдегод да сам кренула. Могла бих да одем до мора и свратим до планина. Гледала бих своје другаре одозго како се играју. Знам да не могу да имам чаробну моћ, али ја и даље маштам о томе.

Уна Нешић, 3/3

ОСТАВА

Остава је била пуна прашине и мрака,
 Док у њу није ушла наша бака.
 Уз њену магију брзо је била чиста
 И онда је све почело да блиста.
 Полице су биле пуне ајвара и туршије,
 Тако да се сладе све наше комшије.
 А највише се сладимо ја и мој брат
 И због тога водимо мали рат.
 Он би да узме слатко од дуња,
 Али ја га предухиприм као муња.

Благојевић Јана и Станковић Оља, 3/1
 (2. место на општинском такмичењу)

Песма о пролећу

Прође дуга, хладна зима
 дани су нам сада дужи,
 на ливади цвећа има
 свако се са сваким дружи.

Дворишта су сада пуна,
 свуд се граја деце чује,
 баш је лепо ово време
 куца маци поручује.

Лето ће нам брзо доћи,
 и са њиме дани врели,
 уживајте у пролећу
 то вам свако дете жели.

Алекса Јовановић, 3/2

Зима

Волим зиму јер празници стижу,
 поклони разни по реду се нижу.

Жеље су велике, жеље су мале,
 на лист папира једва би стале.

Санке и снег, много лепих снова,
 а онда стиже и година Нова.

Игре у снегу су право богатство
 дружење и грудвање
 то је дечије царство.

Док меда у пећини сањиво дрема,
 бака за унукe колачиће спрема.

Гаврило Лазовић, 3/2

Пролеће ту је

У пролеће цвета цвеће
 Птица долеће
 И лептир иза врба слеће.

Птичице поје песмице своје
 Поток жубори
 Змај се вијори
 Дечији глас гласно се чује
 Пролеће ту је!

Луна Повреновић, 3/2

СЛОВО О ЈЕЗИКУ

Деда Неши је тај дан почео као и сваки други. Пробудио се, спремио себи кафу и укључио телевизор да би чуо вести. Сачекао је да му дође супруга да преводи. Не, деда Неша није живео у некој страниој земљи, већ у Србији, али овако се сналазио већ неколико година. Наслушао се вести на страном језику и превише за његов укус, али није имао избора. Већ неко време свуда по свету се говорио исти језик. Срби као Срби су се томе неко време тврдоглаво противили. Деда Неша се и даље противио, али то ипак ништа није вредело. То је тако "uncool" како би рекла његова ћерка.

Ех, а његова ћерка то је већ друга прича. Она је већ одрасла има мужа, неког Србољуба и децу. Ћерка је много волела оца, па се трудила да одржи стари српски језик како би причала са њим. Покушавала је да учи и мужа и децу, што је деда Неша стварно ценио. Не, није он кривио ни ћерку ни жену, која је да би била савремена и сама користила стране речи у свом свакодневном говору. Ипак никако му се није допадало да се у Србији никако

не говори српски, па шта је Вук Караџић радио годинама. Оно што је деду још више бринуло јесте култура. Када осване дан славе, он је већ све спремио жито, колач и свећу и чекао једине госте ћеркину породицу. А онда кад дођу тешко му је било да прича и са унуцима и са зетом због њиховог половичног знања српског језика. Ћерка би му весело пожелела "Срећна слава, dad", тако га је ословљавала већ годинама. Увек би за неке њему безначајне датуме примио позив попут "Happy Thanksgiving dad" или "Merry Christmas dad". Било му је необјашњиво и то што се у средњим школама уместо латинског, као мртви језик учи српски, а омладина се мучи са падежима и временима и жали се што то тако неприродно звучи. Једног дана нешто се страшно догодило, знао је то деда Неша, када га је ћерка позвала телефоном, а прва реч јој је била "тата". Укључио је телевизор и чуо водитељкин неразговетни српски и објашњење да се као званични језик враћа српски као и писмо ћирилица.

У наредних шест месеци све се у Србији променило. У школама се као матерњи језик поново учио српски. Људи су масовно ишли на течајеве српског у ново-обновљени Институт за домаћи језик. Култура се вратила у нормалу како и обичаји. Деда Неша је био пресрећан када му је ћерка честитала Божић у јануару. Унуци су учили српски језик и добро су напредовали. Србољуб је почео да слави славу и живи у складу са својим именом. Деда Неша је био поносан што се у Србији опет говори српски и испоставило се да је овај старац коме су се сви чудили једини био у праву. То су му сви признали уз ћевапе и ракију.

Невена Стојић, 8/1

(3. место на литерарном конкурс у поводом Дана школе)

Моја мама

**Моја драга мама, о свему се брине
када дођем кући и јакну ми скине.**

**Да не будем гладан, она ручак спреми
па је онда лепо и брату и мени.**

**И тата јој помогне, ал мама је мама
Благо с нашом мамом свима нама.**

Давид Ковачевић, 3/2

ПРОСЛАВИЛИ СМО СВЕТОГ САВУ

ДАН ШКОЛЕ

ПРОСЛАВА МАЛЕ МАТУРЕ

НАЈВЕСЕЛИЈИ

НАЈЛЕПШИ СМО

Кад мало боље размислим

Заиста је страшно и ужасно видети тринаестогодишњу девојчицу у ципелама са високом штикликом или видети малу децу, хулигане, са бакљама на стадиону. Можда је тај приказ занимљив ако се види једном, али те жалосне и патетичне слике се ређају као бисери на огрлици.

Данас је сасвим уобичајно да се на малој матури девојнице облаче као Анђелина Цоли, или да дечаци седе у дворишту и пуше. Када боље размислим о томе, схватам да је данашње друштво као рак коже: услед једног утицаја медија, те појаве се све више шире, наша планета је пред пропадањем. Као аутомобил који јурца према стрмој литици и ризикује да ускочи у тамно море, и нестане у додиру са првом стеном. Надам се да још увек постоји нешто, за шта свет може да се ухвати и придржи, само што, ако је то истина, налази се веома, веома далеко. Желим да нестанем. Да не идем ка безизлазној црној рупи која усисава све пред собом. Да ишчезнем и не гледам ово. Људско друштво поставља неразумне младе људе чија је порука да се у животу треба разголитити и играти на сцени са исплаженим језиком, пред децу као узоре које треба копирати и поштовати. Долази до поделе друштва, ту су "штребери" односно деца коју занима будућност, и која се труде да испливају на површину и да се истакну. Затим група деце које сви називају "нормалним", који поштују трендове и размишљају о одећи, ципелама, и њиховим профилним сликама на "Фејсбуку". И на крају ту су млади побуњеници у поцепаним фармеркама и широким мајцама који се боре и дају све од себе да би променили постојећу ситуацију. Они привлаче пажњу свим "нормалнима", који не разумеју ништа, или се уопште чак и не труде. Рок музика се презире широм света зато што тера на размишљање и то би нашкодило већ ослабљеним људским мозговима. Ја стварно не знам шта могу сама да променим овде. Већ месецима из школе, урадим домаћи, седнем на кревет, гледам у плафон и размисљам. Они који су другачији обично промене нешто у друштву.

Преостале су нам само две опције. Мач са две оштрице. Да ли да потонемо, пливамо или једноставно нестанемо?

Хана Полак, 8/2

Облак који је волео песме

Била једном једна птичица која је стално певала. Али, нико је није чуо. Нико, сем једног облачића са неба. Он је свакодневно задивљено слушао лепршави цвркулт маленог створења. Звук је допирао са високе планине.

Једног прохладног дана облак одлучи да сиђе и да види ко то тако лепо певуши. И, кад је сишао, имао је шта да види. Птичица га није приметила, па је наставила да цвркуће. Неколико лептирића је пролетело право кроз облак. Он их осети у стомаку. Схватио је да је заљубљен. Птичица га угледа и, постидевши се, брзо одлепрша.

Облак се тужно вратио на небо и размишљао: „Како да јој се свидим?“ Одлучио је да крене по свету да пронађе одговор. Летео је изнад мора, планина и гора. Свратио је до једног месташца и угледао људе како ужурбано трче. Кад је упитао шта се дешава, једна баба одговори: „Овај јадни дечак је седео у клупи до прозора, улетео је камен и погодио га право у око. Куку мене, јао, па покојна стрина је била у праву! Децо, чувајте се како ходате и трчите“. А друга упита: „Шта ти радиш овде, странче?“ Облак објасни да тражи савет да ли да, можда, прелепој птичици нешто нацрта или отпева. Није ни завршио реченицу кад неко викну на њега: „Не, то код нас не може да буде!“ Облак тужно настави пут. Следеће место на које је наишао било је неко мало банатско село. Угледао је два попа како се расправљају око нечега и две попадије које их подржавају. То су били поп Ћира, поп Спира и попадије Сиди и Перса. Кад им је затражио помоћ, они одговорише да немају времена за то јер им долази учитељ Пера на ручак и све мора бити савршено.

Облак је одустао и тужно се вратио на планину на којој је први пут срео птичицу. Она је, наравно, била ту. Без размишљања, почео је да рецитује: „Све нове љубави другачије вреде...“ Птичица се окрену и хтеде да одлети. Облак рече: „Живи се сваки пут испочетка“. Птичица одлучи да остане, а облак настави: „Живи се да се никад не пада. И само када и ми тражимо моћи ће неко и нас да сретне“. Птичица задовољно запева. Облак поносно помисли: „Мирославе Антићу, хвала Вам највише на свету“.

И тако, сада облак живи заједно са птичицом на врху планине. Зато је на том врху увек магла; облак се спустио на земљу. Они сваки дан заједно певају и рецитују. Чују их само они који умеју да воле.

Ружица Тошић, 7/3

СЛОВО О ЈЕЗИКУ

Нема народа без језика. Целокупна култура, историја и традиција сауване су у језику. У томе је и вредност Вукових народних песама, јер су у њима сачувани докази о постојању нашег народа и у време турске владавине. Вук је говорио: "Језик је хранитељ народа, докле год живи језик, докле га љубимо и поштујемо, њим говоримо и пишемо, прочишћавамо га, умножавамо и украшавамо, дотле живи народ, може се међу собом разумјевати и умно сједињавати, не прелива се у други народ, не пропада." Ова мисао о језику је непролазна, свременска. Ове речи значе да треба да поштујемо то одакле потичемо и ко су нам преци. Уз матерњи језик дете расте, изражава прва осећања. Једино на матерњем језику човек може да изрази најдубља осећања и размишљања. Негујући и развијајући језик и писмо, негујемо и чувамо сами себе, свој народ и своју државу. Песма Петра Перерадовића - Роду о језику, на најлепши начин слави лепоту језика. Као што је детету најлепше на мајчиним грудима, тако му је најлепше да заспи уз бајке и песме на матерњем језику. Док год народ има свој језик, чврст је и јак, одолева свим опасностима, не може му нико ништа. У језику је све благо које имамо од предака, и најлепше што можемо оставити будућим генерацијама је језик. Као што птица својим гласом пева, а звезда својом светлошћу сија, тако и човек својим језиком говори и разликује се од осталих народа. Својим језиком изражавамо срећу, радост, тугу и мислимо на њему. Језик треба поштовати, поносити се њиме, славити га стварајући песме, приче...Без језика си без имена.

Лука Колашинац, 8/1 (1. место на литерарном конкурс поводом Дана школе)

РОЗЕ НАЛИЧЈЕ

Око мене корачају вршњаци,
Говорећи језик без смисла,
Каткада помислим странци,
Све бројнија група бесмисла.

Неумитно пролазе дани генерација,
Плашим се њиховог тока,
Њихови животи неуспешна су креација,
Сваки дан у бојама порока.

Пожелим да осване дан,
Са светлијом визијом будућности,
Знаћу да су године лутања сан,
Са вршњацима истражићу могућности.
Заједно ћемо кројити реалност,

Розе наличје њихових лица,
Прекриће идеала богата стварност,
Полетећемо изнова као феникс птица.

Ана Радојичић, 8/3
(3. награда на општинском такмичењу)

ПРОЛЕЋЕ ЦВЕТА И ПЕВА

У пролеће природа се буди из свог дугог сна.
Зујање пчела подсећа на мноштво виолина.

Радосни лептири показују своје шаре које изгледају као цветно поље. Голуб и голубица су срећни јер су управо завршили своје романпично гнездо. Трава је као зелени тепих изапкан нитима разнобојног цвећа, фазанима и грлицама. Плаво небо са својим пријатељем Сунцем, најављује ведар и леп дан. Мала веверица весело скаче са гране на грану. Једна сова одлази на своје преподневно спавање док јој успаванку спрема хор малих славуја. Оркестар цврчака управо завршава своју пролећну песму за све становнике шуме.

Тако сваке године природа сваки пут изнова цвета и пева.

Димитрије Ристић, 3/2

Месец који је волео песме

Велика небеска башта била је посута ројем блиставих звезда. Својим веселим чаврљањем покушавале су да задиве њега, великог ноћног господара неба. Док је расипао свој сребрни прах, чинио се далеким, хладним, недостижним.

Ту, испод великог неба, стајала је на балкону босонога девојка. Хладни сјај миловао је њену косу и очи. Опчињена сјајем, гледала га је заљубљеним погледом пуним наде. Топлина њеног заљубљеног срца грејала је њено биће у прохладној ноћи. Са њених усана укуса сањиве месечине излазиле су најлепше песме упућене само њему. А Месец се правио да је не чује, да је не види. И тако из ноћи у ноћ. Њена љубав бивала је све јача, а његова хладноћа чинила се све већом.

Једне вечери девојке није било на балкону. Хладни Месец осети да без њене песме и љубави не може. Обузет неким чудним страхом, крене да је тражи свуда по свету. Нема где није завирио, али је није нашао. Болесна, у постелји, лежала је и тихо шапутала још једну песму. Чувши тај шапат, заљубљени Месец пружи кроз размакнуте шалоне своје сребрне руке и помилова јој образе.

Нека чудна чаролија споји њихове душе заувек. Чаролија која се још увек љубављу зове.

Ивона Лалатовић, 7/2

ПОПЛАВЕ У СРБИЈИ

Као увод у ову причу поставићу основно питање - шта су поплаве? Једноставно речено, то је појава неуобичајено велике количине воде на једном месту, у овом случају проузроковане обилним падавинама. Трагедија која је погодила нашу земљу никога није заобишла. Животи људи из Обреновца, Шапца, Лазареваца, Сремске Митровице, Лознице, Смедеревске Паланке, и осталих градова више никада неће бити исти. Све што су протеклих година стекли напорним радом, трудом и улагањем, вода је прогутала за свега неколико сати. У питању није само материјална штета; у поплавама које нису донеле невоље само Србији, него и већем делу Балкана, већ је настрадао и велики број људи. Огромна штета нанета је пољопривреди, индустрији, али и

осталим гранама привреде. Иако је ситуација у држави сада под контролом, не очекује се опоравак Србије ни у наредних 5 до 10 година. Када је, средином маја, проглашено ванредно стање у земљи, нико није разумео шта се дешава, и колико је ситуација озбиљна, све док у јавност нису допрле страшне слике поплавлених подручја наше земље. Иако је количина падавина у целој Србији била далеко изнад просека (метеоролози су изнели податак да би у нормалним условима ова количина падавина пала у временском периоду од 3 месеца), највећу штету претрпели су Обреновац, Лазаревац, Шабац, али и други градови. Док се у Шапцу и Сремској Митровици излила Сава, а у Лазаревцу Колубара, у Обреновцу су обе реке направиле велики проблем. Ово није први пут да је Обреновац поплавлjen. С обзиром на то да се налази на ушћу реке Колубаре у Саву, Обреновцу готово да је „суђено” да се суочава са тешким поплавама. Како су Обреновчани објаснили, вода је надирала сасвим изненада, и за тако кратко време, да су многи од њих само успели да узму лична документа, и напусте домове са породицама.

Наређена је хитна евакуација. Не само што је огроман број волонтера помогао у акцији, него су Србији у помоћ притекли спасиоци из Русије, Црне Горе, Словеније... Иако је евакуација вршена врло брзо и ефикасно, ниво воде био је толики да су многи изгубили животе, јер је вода потапала читаве куће и није било излаза. Из Обреновца је евакуисано неколико хиљада људи, сада смештених у београдске прихватне центре. Стручњаци преносе да је материјална штета у Обреновцу огромна. Наравно, јавио се још један проблем. Не само што су на хиљаде људи изгубили куће, него је и питање да ли ће се у тим кућама више икада моћи живети. Прљави вода која већ дуго стоји у кућама, идеалан је извор зараза. Погодно је место и за размножавање комараца, али и осталих инсеката. У кућама, за које се процени да су у релативно добром стању, и да би могле да се спасу, извршиће се процес дезинфекције, дезинсекције и дератизације, па ће, надамо се, грађани моћи нормално да наставе своје животе. Иста је ситуација и у осталим градовима.

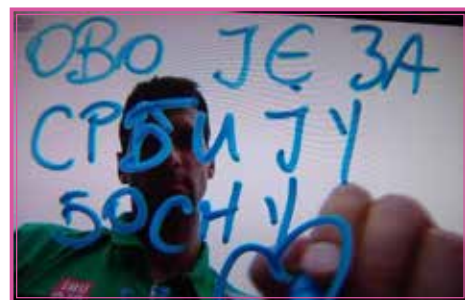
Зашто се све ово десило? Да ли је за све крива само држава? Не, ја се не бих сложила. Истина је да је држава та која је требала да нас упозори на све ово, и боље нас одбрани од поплава, али и грађани сnose део одговорности. Да нису подизали куће на местима поред река, односно тамо где је забрањена градња, противзаконито секли шуме, можда би штета сада била мања. Важно је споменути и да су се на територији наше земље појавила клизишта – формирала су се нека нова, али покренула и стара. Стеновита или растресита стенска маса одвојена од подлоге која под утицајем гравитације клизи низ падину – ето како се објашњава појам клизишта.

У великој трагедији која је задесила нашу земљу, нашла се, како се то каже, срећа у несрећи. Када су евакуисани грађани из поплавлених области, град Београд и Београђани учинили су све што је било у њиховој моћи и то за јако кратко време. Од спортских центара и хала направљени су прихватни центри у којима је тренутно смештено неколико хиљада људи из Шапца, Обреновца, Лазареваца и других градова.

Београђани су се показали достојни задатка – сакупили су огромну количину помоћи у виду хране, воде, одеће, ћебади и средстава за личну хигијену, која је прослеђене људима у прихватилиштима. Такође, пријавио се и јако велики број волонтера који су желели да помогну (било их је толико да су многе од њих морали да одбију због ограниченог броја места). Стање у прихватним центрима сада је добро. Сваки је добро снабдевен свиме што је угроженима најпотребније. Иако су претрпели велику трауму, евакуисани грађани из поплавлених подручја захвалили су волонтерима и осталим лицима који су уз њих све ово време.

Нису изостале ни новчане помоћи – наш најбољи тенисер, Новак Ђоковић, не само што је скренуо пажњу светским медијима на ситуацију у Србији, већ је и донирао око пола милиона евра за помоћ угроженима у поплавама. Срби из Шведске, Немачке, Швајцарске, Финске, али и осталих земаља, све су оставили без речи када су сакупили помоћ и послали је својој домовини. Истина је – штета нанета Србији је огромна. Можда је ванредно стање укинута, али ова трагедија још дуго неће бити заборављена. Било је ту тужних, али и херојских прича, суза, али и осмеха. Нико није сасвим сигуран каква ће ситуација бити у наредном периоду. Остало нам је само да се надамо да ће ипак кренути на боље. Када се деси овако нешто важно је да останемо сложни и помажемо једни другима.

СРБИЈО, ОСТАНИ ЈАКА!

Иако је ситуација у држави сада под контролом, очекује се да се Србија неће опоравити наредних 5 до 10 година.

Дуња Милићев, 8/1

ПОРЕМЕЋАЈИ ЧИТАЊА И ПИСАЊА – ДИСЛЕКСИЈА И ДИСГРАФИЈА

Дислексија је сметња у учењу која се огледа у отежаном читању и писању упркос нормалној, а много чешће и натпросечној интелигенцији код деце.

Код нас, због фонетског правописа (један глас-једно слово), дислексију има између 5 и 10 одсто школске популације. Дислексија код наше деце није препозната као оно што заправо јесте – тешкоћа, већ као лењост, размаженост или педагошка запуштеност. Управо тај погрешан приступ има негативне последице по психички развој детета. Битно је знати да није у питању болест, већ проблем који мора и може да се реши.

Велики проблем представља то што у Србији не постоји посебно осмишљено образовање за децу са дислексијом и дисграфом. Та деца су најчешће натпросечно интелигентна, имају пуно других квалитета, а њихов једини проблем јесте то што знање стичу и показују на други начин.

Сметње при читању и писању могу се приметити још у предшколском узрасту, при чему је неопходно обратити пажњу на говорно-језички развој детета.

Други проблем је и начин на који деца држе оловку. Због претеране употребе компјутера и миша, пише се из зглоба, лагано и велики број деце има потпуно неправилно држање руке.

Родитељи морају да нађу довољно времена за своје дете, да освешћено прихвате његов проблем и пружи му одговарајућу помоћ. Потребно је много радити са дететом и показати му да није мање вредно или проблематично.

Деца се због свог проблема свакодневно сусрећу са предрасудама и неразумевањем вршњака и околине, јер наша средина упркос слици коју покушава да створи и даље не прихвата ништа што је другачије и посебно. Сама свест о дислексији у Србији је на незавидном нивоу и то је највећа препрека за децу и њихове родитеље.

Познати и славни дислексичари: Бил Гејтс, Том Круз, Кира Најтли, Орландо Блум, а били су и Стив Џобс, Пабло Пикасо, Салвадор Дали, Винстон Черчил, Џон Кенеди.

Велики их је број и међу научницима без чијих би достигнућа свет данас био потпуно другачији: Едисон, Бел, Фарадеј, Ајнштајн.

Милена Маринковић, логопед

ПОДСЕЋАМО

Ове године се обележавају и/или славе одређене годишњице и јубилеји. Подсећамо вас на неке од њих:

- 25 година од пада **Берлинског зида**
- 20 година од смрти **Бранка Ћопића**
- 30 година од смрти **Душка Радовића**
- 75 година од почетка **Другог светског рата**
- 85 година од смрти војводе **Степе Степановића**
- 100 година од **Сарајевског атентата** и почетка **Првог светског рата**
- 100 година од рођења **патријарха Павла**
- 100 година од смрти **Стевана Стојановића Мокрањца**
- 110 година од почетка издавања новина „**Политика**“
- 135 година од рођења **Милутина Миланковића**
- 150 година од смрти **Вука Стефановића Караџића**
- 150 година од рођења **Бранислава Нушића**
- 160 година од рођења **Михаила Пупина**
- 170 година од оснивања **Војномедицинске академије (ВМА)**
- 200 година од објављивања прве српске граматике - Вукове „**Писменице**“ и његове „**Пјеснарице**“
- 210 година од избијања **Првог српског устанка**
- 1200 година од смрти цара **Карла Великог**

Алекса Антић, 8/2

ОЛИМПИЈСКЕ ИГРЕ

Олимпијске игре су међународно спортско тамичење. Постоје летње и зимске и оне се одржавају сваке четврте године. Од 1992. године одржавају се наизменчно, сваке две године, зимске, па летње игре.

Период о четири године између олимпијских игара назива се олимпијада.

Последње летње Олимпијске игре одржане су у Лондону (2012), а зимске у Сочију (2014).

У почетку су се Игре одржавале само у античкој Грчкој. Почеле су 776. године пре н.е. а последње античке Олимпијске игре одржане се 393. год. На тај начин је прекинута једна веома дуга традиција одржавана у Олимпији, која је трајала скоро 12 векова.

После низа покушаја, 1894. год. у Паризу је донета одлука да се игре обнове. Прве обновљене Олимпијске игре одржане су у Атини 1896. год. Учествовало је 13 земаља и такмичили су се у 9 спортова (атлетика, пливање, гимнастика, бокс, тенис, дизање тегова, мачевање, стрељаштво и бициклизам). На овим Играма нису учествовали спортисти из Краљевине Србије, али неколико дана је био присутан српски краљ Александар Обреновић. У његову част на стадиону је одсвирана српска химна и на једном од јарбола била је подигнута застава Краљевине Србије.

На петим Олимпијским играма 1912. год. које су одржане у Стокхолму, први пут су учествовали спортисти из Краљевине Србије (Душан Милошевић – 100м и Драгутин Томашевић – маратон). Стога се 1912. год. узима као година укључења Србије у олимпијски покрет. Олимпијска обележја: олимпијска застава, химна и олимпијски пламен.

Олимпијска застава - пет разнобојних кругова, који представљају пет континента који су прихватили и признали олимпијски покрет:

- плава – Европа
- црна – Африка
- црвена – Америка
- жута – Азија
- зелена – Аустралија

Бела боја представља неутралност, могућност да све земље света наступају на Олимпијским играма.

Олимпијска химна - први пут је свирана у Атини 1896. године, на првим обновљеним

Олимпијским играма, када ју је компоновао један Грк, али као званична олимпијска химна је прихваћена тек 70 година касније, 1964. год, када су одржане Олимпијске игре у Токију (Јапан).

Олимпијски пламен – симбол мира. Пламен се пали у Олимпији, тамо где су се одржавале античке Олимпијске игре, а одатле се штафетно преноси до града домаћина Олимпијских игара.

Наша земља се укључила у светски олимпијски покрет 1912. год. и 102 године је у њему. У овом периоду спортисти из Србије учествовали су на свим летњим и зимским олимпијским играма и постизали значајне резултате. Освајали су бројне медаље, посебно у кошарци, одбојци, стрељаштву, ватерполу, тенису... представљајући своју земљу као значајну спортску нацију.

Скорији победници на Олимпијским играма:

1. Милица Мандић (теквондо) Лондон 2012. - злато
2. Милорад Чавић (пливање) Пекинг 2008. - сребро
3. Ивана Максимовић (стрељаштво) Лондон 2012. - сребро
4. Новак Ђоковић (тенис) Пекинг 2008. - бронза
5. Ватерполо репрезентација Пекинг 2008. и Лондон 2012. - бронза
6. Андрија Златић (стрељаштво) Лондон 2012. - бронза
7. Јасна Шекарић (стрељаштво) Атина 2004. - сребро

Домаћин следећих летњих Олимпијских игара (2016) је Рио де Жанеиро (Бразил). Две године касније (2018) одржаће се зимских Олимпијских игара у Пјонгјангу (Јужна Кореја).

ДИГИТАЛНИ ПРАВОПИС

Ако желите да будете писмени, данас није довољно да познајете само класичан правопис који учите у школи, већ и компјутерски, дигитални правопис. Уколико не познајете дигитални правопис, људи ће вас сматрати не баш образованом особом, шта год да сте написали. Добра вест је да га можете научити много брже и лакше него школски (класични): ево баш сада, за два минута. Веровали или не, али потребно је да научите да користите само један једини тастер на тастатури – **SPEJS, SPACE, РАЗМАК**. Поента!

Као што користите спејс за размак између речи, потребно је да га користите пре и после знакова интерпункције: тачке, запете, узвичника, упитника, две тачке, тачке зареза, три тачке. Такође и пре и после наводника. Исто важи и за заграде. А средња црта? Зависи за шта се користи. Ако раздвајамо делове реченице, размак пре и после цртице. Ако их спаја, иде без размака.

А коса црта? Једноставно. Ако раздвајамо две речи, иде без размака, а ако раздвајамо фразе, иде размак.

ПРИМЕРИ

1. Тао! Ја сам Милена.
2. Пријатељу, немој бити неписмен.
3. Ученици ОШ „Иван Горан ковачић” из Београда освојили су прегршт диплома (20) на такмичењима из српског језика и књижевности.
4. Крајем 80-их година царовао је турбо-фолк.
5. А онда се појавио нико други до – Чак Норис.
6. Ако вам он/она каже да зовете касније, позовите за 1/2 сата. Енглески језик / English language

Драги читаоци, ова правила нисте учили у школи; стога их неко случајно, зна неко не зна. У сваком случају, брзо се науче... зар не? Није тешко. Управо сте научили све о дигиталном правопису. Остало је још нешто што није у вези са правописом, већ са културом понашања.

А то је: Када куцате све речи великим словима (CAPS LOCK), то је исто као да вичете на саговорника. А то баш и није лепо!

ИНТЕРНЕТ БОНТОН - ПРАВИЛА ПОНАШАЊА НА ИНТЕРНЕТУ

Основе интернет бонтона:

- Ако желите нешто нагласити, употребите подцрту. Пример: Упорно ти покушавам објаснити да то није добро!
- Ако желите изразити неки осећај, учините то помоћу звездица. Пример: Како се тога пре нисам сетио?! *срам*
- Ако се шалите, користите емотиконе (“смајлије”) како би људи знали да се шалите. Писана реч је хладна и 100 различитих људи интерпретираће је на 100 различитих начина.
- Наши дијакритички знакови (као и знакови из других абцеда) се начелно не употребљавају због недостатка опште-важећег стандарда. Ово правило не мора важити на локалним форумима и chatu.
- Што се тиче опште комуникације, препоручује се понашање као да с људима разговарате “очи у очи”.
- На chatu нема места псовкама, вређању, понижавању, омаловажавању и уценама.
- Помозите новим члановима саветом; сетите се да сте и ви једном били нови. Нико се није научен родио.
- Без обзира на сва писана и неписана правила, имајте на уму да овде важе и државни закони. Све што је илегално у стварном животу, илегално је и на Интернету. Немојте се заваравати мислећи да се можете сакрити иза измишљеног надимка.
- Поштујте друге и бићете поштовани.
- Не истерујте правду! За то постоје администратори и модератори. Предузимајући властите акције само ћете погоршати стање. Све можете пријавити администратору.
- Ако сте нови, што год радили немојте се понашати арогантно и бахато јер ваше паметовање неће наићи на добар одзив ширих маса.
- Делови вулгарних израза (ако их баш не можете избећи) цензуришу се звездицама «*»
- На boardu, форуму и chatu, као и у друштву, стварају се неформалне групације. Ако се као нови члан сукобите са чланом неке групе, добре су шансе да ће и остали припадници групе „отворити на вас ватру из свих оружја”, па макар се слагали с вама. Крените полако и пустите да вас људи упознају.
- Људски је грешити, али и опраштати.
- И администратори су људи.
- Никад, али никад се не представљајте као неко други!

ТАКМИЧЕЊА

МАТЕМАТИКА

Општинско такмичење
Игор Павловић, 6/3 3. место
Димитрије Поповић, 8/3, 3. место
Градско такмичење
Игор Павловић, 6/3 1. место

ХЕМИЈА

Општинско такмичење
Катарина Андрић, 7/2, 1. место
Маринковић Горана, 7/2, 2. место
Ристић Марија, 7/1, 2. место
Адриана Видић, 8/2, 3. место

ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ

Рукомет
Општинско такмичење
5. и 6. разред дечаца, 3. место
5. и 6. разред девојчице, 3. место
Кошарка
Општинско такмичење
7. и 8. разред девојчице, 2. место
5. и 6. разред девојчице, 1. место

БИОЛОГИЈА

Општинско такмичење
Вељко Ђуричић, 5/2, 3. место
Војислав Адамовић, 5/2, 2. место
Милица Миљковић, 5/2, 2. место
Катарина Андрић, 7/2, 2. место
Наталија Генић, 7/2, 3. место
Градско такмичење
Милица Миљковић, 5/2, 3. место
Катарина Андрић, 7/2, 3. место

МУЗИЧКА КУЛТУРА

Општинско такмичење
Дует
Вања Буквић, 2/4 и Љубица Булатовић, 2/3, 2. место
Вељко Ђуричић и Милица Миљковић, 5/2, 2. место
Соло певачи
Наја Поточник, 2/2, 1. место
Новак Стокановић, 2/2, 1. место
Немања Стокановић, 2/2 1. место
Ивона Лалатовић, 7/2, 1. место
Александра Рогуља, 8/11. место
Милица Антић, 5/2, 2. место
Вељко Ђуричић, 5/2, 2. место
Ивана Сандић, 6/3, 2. место
Владислава рогуља, 6/1, 3. место
Група певача млађих разреда, 1. место
Градско такмичење
Соло певачи
Наја Поточник, 2/2, 1. место
Новак Стокановић, 2/2, 1. место
Немања Стокановић, 2/2 2. место
Ивона Лалатовић, 7/2, 3. место
Група певача млађих разреда, 2. место

ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК

Општинско такмичење
Невена Стојић, 8/1, 2. место
Стефана Рудаковић, 8/1, 3. место
Градско такмичење
Стефана Рудаковић, 8/1, 3. место

ФИЗИКА

Општинско такмичење
Димитрије Поповић, 8/3, 3. место
Игор Павловић, 6/3 1. место
Ива Тулимировић, 7/2, 1. место
Адриана Видић, 8/2, 2. место
Милица Пап, 6/2, 2. место
Петар Пап, 6/2, 2. место
Никола Милош, 8/2, 3. место
Градско такмичење
Игор Павловић, 6/3 1. место
Ива Тулимировић, 7/2, 1. место
Републичко такмичење
Игор Павловић, 6/3 3. место
Ива Тулимировић, 7/2, 3. место

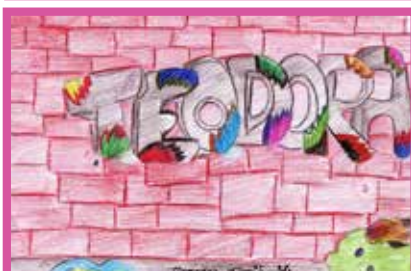
ИСТОРИЈА

Општинско такмичење
Наталија Генић, 7/2, 2. место
Алекса Антић, 8/2, 3. место

ГЕОГРАФИЈА

Општинско такмичење
Наталија Генић, 7/2, 1. место
Милица Милановић, 8/2, 3. место
Алекса Антић, 8/2, 3. место
Градско такмичење
Наталија Генић, 7/2, 3. место

МАЛА ГАЛЕРИЈА

СРПСКИ ЈЕЗИК

Општинско такмичење
Вељко Ђуричић, 5/2, 2. место
Катарина Вуковић, 5/1, 2. место
Вања Шевић, 6/3, 3. место
Милица Самарџија, 6/1, 3. место
Наталија генић, 7/2, 3. место
Петра Басташић, 8/2, 2. место
Књижевна олимпијада
Василије Глоговац, 7/1, 2. место
Алекса Антић, 8/2, 3. место
Драмска група ученика 7. разреда
„Тиквице“, 3. место
Градско такмичење
Наталија Генић, 7/2, 2. место
Књижевна олимпијада
Алекса Антић, 8/2, 2. место

ЗВУУУУУУК

У појави звука суделују три основна чиниоца: извор, преносилац и пријемник. Извор звука, може бити свако тело, ако се некаквим утицајем покрене на треперење. Преносилац је материјална околина звучног извора, у којој се, услед његовог треперења, стварају звучни таласи. Пријемник звука је чуло слуха, до којег ти таласи допиру и у њему изазивају одговарајуће надражаје, који се у свести слушаоца опажају као звучне представе. Можемо разликовати два приступа дефиницији звука: Звук је објективна, физичка појава, треперење материјалне средине, изазвано треперењем неког тела у њој. Као субјективна, психичка појава, звук је осећај које такво треперење, примљено чулом слуха, изазива у човековој свести. Сваки звук има више, или мање, одређене четири основне особине: трајање, јачину, висину и боју. Свака од њих је условљена различитим карактеристикама звучног треперења. Само „чист“ тон, настаје једноставним и правилним треперењем. Остали тонови су производ истовременог треперења целог низа тонова, различите фреквенце, при чему се најнижи чује као одређени звук, а остали као призвуци – аликвотни тонови. У нормалним условима, звук се преноси ваздухом који окружује звучни извор. Треперење извора покреће најближе околне честице ваздуха да осцилују око своје тачке мировања, а оне на сличан начин побуђују њима суседне. Због релативно спорог преношења ових покрета кроз ваздух (340 m/s), стварају се наизменични слојеви сабијених и разређених честица – звучни таласи, који се као концентричне лопте шире око звучног извора. Одбијање звучних таласа о површине на које наилазе, назива се рефлексија. Она је значајна за акустичност простора – добру чујност у њему. Звук може да се расипа и скупља, па и појачава одјеком, а различити материјал га може упијати (текстил), или одбијати (камен). Резонанца је могућност да неко друго тело, побуђено звучним таласима са извора, почне да трепери и постане секундарни звучни извор, који појачава, али у погодним условима и обогаћује, оплемењује првобитни звук.

Хана Полак, 8/2

ЗАШТО НУКЛЕАРНИ ОТПАД НЕ МОЖЕ ДА БУДЕ ИЗБАЧЕН У СВЕМИР?

Нуклеарни, или радиоактивни отпад, је отпад који садржи радиоактивне хемијске елементе, који имају практичну примену. Отпад може бити продукт нуклеарних реакција, али и индустрија, које немају никакве везе са нуклеарном индустријом, на пример: производња уља, текстилна индустрија... Сви нуклеарни реактори на Земљи, створили су десетине хиљада тона високоризичног нуклеарног отпада, а тренутно решење, које се примењује приликом његовог отклањања, је да се, напосто, ускладишти. Америчка влада то успешно ради, већ деценијама, у подножју планине Јукон. НАСА-ини експерти апелују на то да је отпад у чврстом стању, да није експлозиван, ни запаљив, али њихове констатације буде црв сумње, на другој страни земаљске кугле. Руски и јапански стручњаци верују да је идеално решење за одлагање отпада – избацивање у свемир. Овај начин одлагања би подразумевао употребу ракета, што намеће нове безбедносне ризике, јер би могло да дође до случајног испуштања отпада у Земљину атмосферу, уколико би се десила нека непредвиђена несрећа. Постоје и истраживања могућности коришћења ласера велике снаге, за уништавање капсула, које би биле лансиране у свемир, али безбедност, економичност и поузданост овог пројекта, као и правне препреке, за сада искључују овакве подухвате.

Хана Полак, 8/2

Плава Нада

Прича о Плавој Нади почиње у Индији, у 17. веку. Дијамант је 1653. године доспео у руке Француза Жан Батиста Тавернијеа, светског путника и трговца драгуљима. Овај трговац оставио је белешке које говоре да је овај камен тада био знатно већи (око 23 г). Године 1668. Таверније дијамант продаје француском краљу Лују XIV, а краљ унајмљује јувелира да обради камен, који постаје много мањи, али лепши. Новодобијени камен, у облику срца, постаје огрлица Луја XIV. У наредних 70 година он је у власништву ове породице и свима доноси само несрећу. Драгуљ је украден и поново се појављује 1830. године у Лондону, у поседу енглеског краља Џорџа IV, који је болестан, гојазан и уништен умро у дуговима. „Плава Нада“ је након тога продата приватном купцу. Дијамант је мењао власнике све до 1839. године, када га је за велики новац купио енглеско-холандски банкар Хенри Филип Хоуп, који му је наденуо име по себи (hoop-нада). Дијамант је до тада, због низа обрада, досегао садашњу величину. За мање од годину дана, банкар је умро, а камен је наследио богаташ Хенри Томас Хоуп, а годину дана касније низом несрећних догађаја и он је изгубио живот. Дијамант мења власнике, а проклетство не престаје да делује. Године 1907. драгуљ, проглашен за магичан и проклет, долази у руке Сајмона Френкла. Због несреће у послу, која га је задесила, он га продаје турском колекционару Селиму Хабиву. Уклети драгуљ, 1909. године купио је јувелир Пјер Картије, који га је претворио у привезак на драгоценој дијамантској огрлици. Након две године, огрлицу купује уредник и власник „Вашингтон поста“ Едвар Бил Меклин, који је поклања својој жени. Од тог тренутка, породици овог Американца прати зла судбина. „Плава Нада“ је 1949. године, стигла у руке „краља дијаманата“ Харија Винстона. Он је 1958. драгуљ поклатио вашингтонском музеју Смитсонијан. Драгоцени камен послао је у обичној пошљици. Поштар који га је преносио није знао о чему је реч, али то није спречило дејство проклетства, доживео је две саобраћајне несреће, а после му је и кућа изгорела. Данас је „Плава Нада“ изложена у музеју Смитсонијан, где посетиоци могу да се диве њеној лепоти под заштитним стаклом, али и да се радују што је проклетство ипак стало.

Теодора Мијатовић, 8/2

ПОВРШИНА И ЗАПРЕМИНА У ПРИРОДИ

Ако би човек падао, без падобрана, са 1000 m висине, не би преживео, али би миш, веверица, или инсект, остали неповређени. Зашто је тако? Дневна потреба човека, за храном је 50-ти део његове тежине, на супрот њему, миш мора да поједе приближно половину. Опет се поставља питање: Зашто? Можемо се запитати и како то да велика жива бића лакше могу преживети хладне арктичке зиме, него мале животиње. Одговор на ова питања ћемо наћи, ако упоредимо однос ПОВРШИНЕ и ЗАПРЕМИНЕ великих и малих тела. Ако посматрамо коцку ивице 2 cm, њену запремину рачунамо као производ висине, ширине и дужине, па добијамо:

$$V = 2 \text{ cm} \times 2 \text{ cm} \times 2 \text{ cm} = 8 \text{ cm}^3$$

Површина коцке се састоји од 6 квадрата, површине:

$$2 \text{ cm} \times 2 \text{ cm} = 4 \text{ cm}^2$$

Према томе, површина целе коцке је 24. Изводимо закључак, да на сваки кубни центиметар коцке, долазе 3 квадратна центиметра површине. Ако би сада посматрали коцку странице 1, њена запремина би била 1, а површина 6 значи: на сваки кубни центиметар запремине, долази 6 квадратних центиметара површине. Примећујемо да на јединицу запремине мале коцке, долази двоструко већа површина, у односу на велику. Овим поређењем, можемо закључити да мала тела имају већи однос површине и запремине, него велика, истих облика.

Уграђени падобран

Када човек пада са велике висине, ка земљи га вуче сила једнака његовој тежини. Она зависи од запремине. При паду ваздух пружа отпор, који зависи од површине тела, јер долази до трења између тела и ваздуха. Он није довољно велик да би ублажио пад човека. Када се при паду отвори падобран, укупна површина, даје велики отпор ваздуха, који ће одговорати тежини човека, па ће пад бити ублажен. Миш има, у односу на запремину, много већу површину, него што је то случај код човека, па његова површина делује као уграђен падобран.

Стварање и губитак топлоте

Човек и миш спадају у топлокрвна жива бића. То значи да им је за живот потребна стална телесна температура. Топлота се ствара у целом телу, па зависи од запремине. На површини, тело губи топлоту и преноси је на околину, па закључујемо да њен губитак зависи од величине површине тела. Пошто миш има већу површину, по јединици запремине, него човек, брже губи топлоту, па је брже мора и надокнадити. Зато, у поређењу са човеком, троши више хране. Поларни медвед има велику запремину и у односу на њу, малу површину тела, па губи релативно малу количину топлоте. Мали сисари теже подносе хладне арктичке услове, него велики, па животиње хладних крајева показују већу склоност, да постану велике, него њихови рођаци око екватора. Ова занимљива чињеница из живог света, налази своје објашњење у односу површине и запремине.

Хана Полак, 8/2

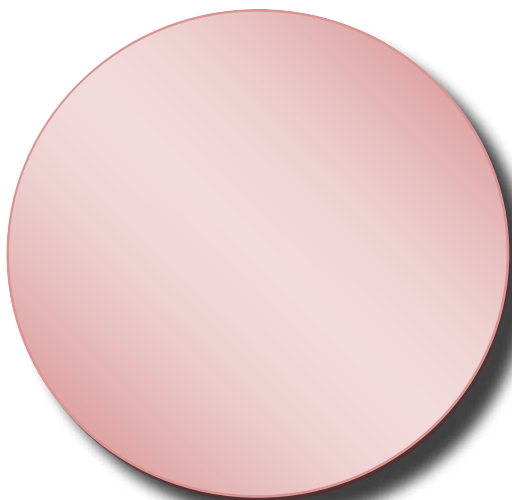
ПИКАДО ПАРАДОКС

Стрелицом гађамо таблу за пикадо. Знамо да ће сигурно погодити таблу, али не знамо где. Ако изаберемо једну тачку на табли (има их бесконачно), која је вероватноћа да стрелица погоди тачно ту тачку? Тај проценат може да буде: већи од нуле или једнак нули. У првом случају, ако је вероватноћа већа од 0, када саберемо вероватноћу сваке тачке (свака тачка има исту шансу) добићемо бесконачно % ! Наравно, не можемо имати бесконачно % . У другом случају, ако је вероватноћа једнака 0 онда је шанса да погоди било коју тачку 0% . Самим тиме је и шанса да погоди таблу 0% што је нетачно зато што ће стрелица негде сигурно погодити таблу. Овде настаје пикадо парадокс.

Ђорђе Ђурић, 8/2

НЕКЕ ОСОБИНЕ БРОЈА 37

Лако је проверити да је сваки троцифрени број написан једнаким цифрама дељив са 37, на пр. 111, 222, ..., 999. Такође су са 37 дељиви и сви шестоцифрени, деветоцифрени, ... бројеви чије су класе (класа јединица, класа хиљада, итд) састављене од једнаких цифара, на пр. 111 111, ..., 111 222, ..., 888 444, ..., 222 555 333 итд. Посматрајмо било који број дељив са 37, на пример број 259. Преместимо у њему цифру 2 с почетка на крај броја. Добићемо број 592. Он је такође дељив са 37! Извршимо слично премештање још једном. Добиће се број 925, који је такође дељив са 37. Доказ ове занимљиве особине:

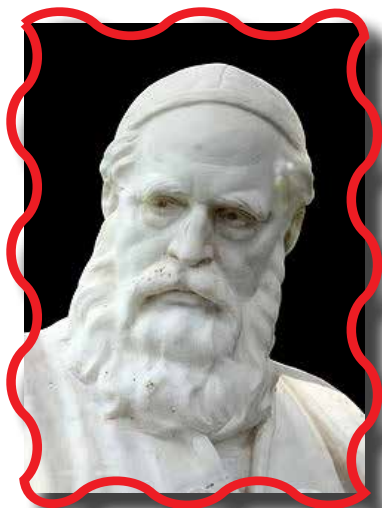
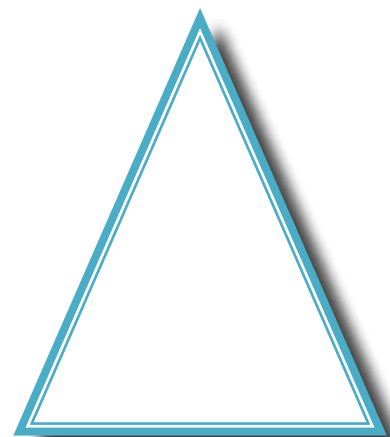
Сваки троцифрени број може се написати у облику $N=100x + 10y + z$, где је x цифра стотине, y цифра десетица, а z цифра јединица. ($259=100 \cdot 2 + 10 \cdot 5 + 9$)

Када прву цифру пребацимо на последње место, добићемо број $M=100y + 10z + x$. Број M можемо написати у облику: $M=10(10y + z) + x$. Из $N=100x + 10y + z$, следи да је $10y + z = N - 100x$ и ово заменимо у M .

$M=10(N - 100x) + x$, тј. $M=10N - 999x$. Пошто је $999x$ дељиво са 37 ($999=3 \cdot 3 \cdot 3 \cdot 37$) то ће и број M бити дељив са 37 само ако је $10N$, тј. N дељиво са 37.

Операцију пребацивања цифре са почетка броја на крај можемо наставити, опет ће добијени бројеви бити дељиви са 37. На сличан начин, може се доказати да наведену особину имају и сви шестоцифрени, деветоцифрени, ... бројеви дељиви са 37.

Милица Милановић, 8/2

Математичар Омар Хајам

Чувени математичар Омар Хајам, рођен је 18. маја 1048. године у Нишапури у Ирану. Он је аутор једног од најбитнијих трактата на тему алгебре написану пре модерног доба. То је Трактат о демонстрацији проблема алгебре, који укључује геометријске методе решавања кубних једначина пресецајућом хиперболом са кругом. Омар Хајам је први дефинисао позитиван реалан број, као однос две величине истог типа, при чему те две величине не морају бити самерљиве. Имао је резултате и у астрономији. Значајан је његов допринос при конструкцији календара. Предавао је и филозофију.

Од својих савременика добио је почасну титулу Цар филозофа запада и истока. Овај велики персијски научник средњег века, чија су достигнућа у математици, астрономији и филозофији била неколико векова испред његовог времена. Постао је познат западном свету по рубаијама - стиховима, које су имале прецизну форму и дубоки мисаони смисао. Проф. др Павле Младеновић, редовни професор на математичком факултету у Београду, 2007. године је објавио књигу „Математика и поезија Омара Хајама“. Између осталог, књига садржи, у централном делу, нове преводе 365 рубаија. Иако је имао скромну зараду. Омар Хајам је, како се наводи у књизи, имао довољно слободног времена за учење и писање. Све је то описао у својим стиховима:

*„Ако сваког дана имаш кору хлеба,
Само кров над главом, ништа што не треба,
Ако ниси слуга и владика ниси,
Захвали за такво милосрђе неба“.*

Омар Хајам је доказао да једна особа може бити успешна на више различитих поља.

Срећан Ускрс, Европо!

Ученици од 4. до 8. разреда су током априла учествовали у међународном пројекту „Срећан Ускрс, Европо“. У сарадњи са наставницама енглеског језика, ученици су израђивали честитке на енглеском језику описујући традицију прославе Ускрса у Србији. Пројекат је део *eTwining* друштвене мреже, која повезује наставнике из целог света. Наши ученици су честитке размењивали са својим вршњацима из четрнаест земаља Европе. Циљ пројекта је био да се ученици упознају са различитим традицијама и културним наслеђем европских земаља, као и да вежбају коришћење језика у конкретnoj ситуацији. Наша школа је добила многе честитке из свих четрнаест земаља, а изложбу најлепших смо направили у холу школе.

If you could be trapped inside a TV show, what show would that be?

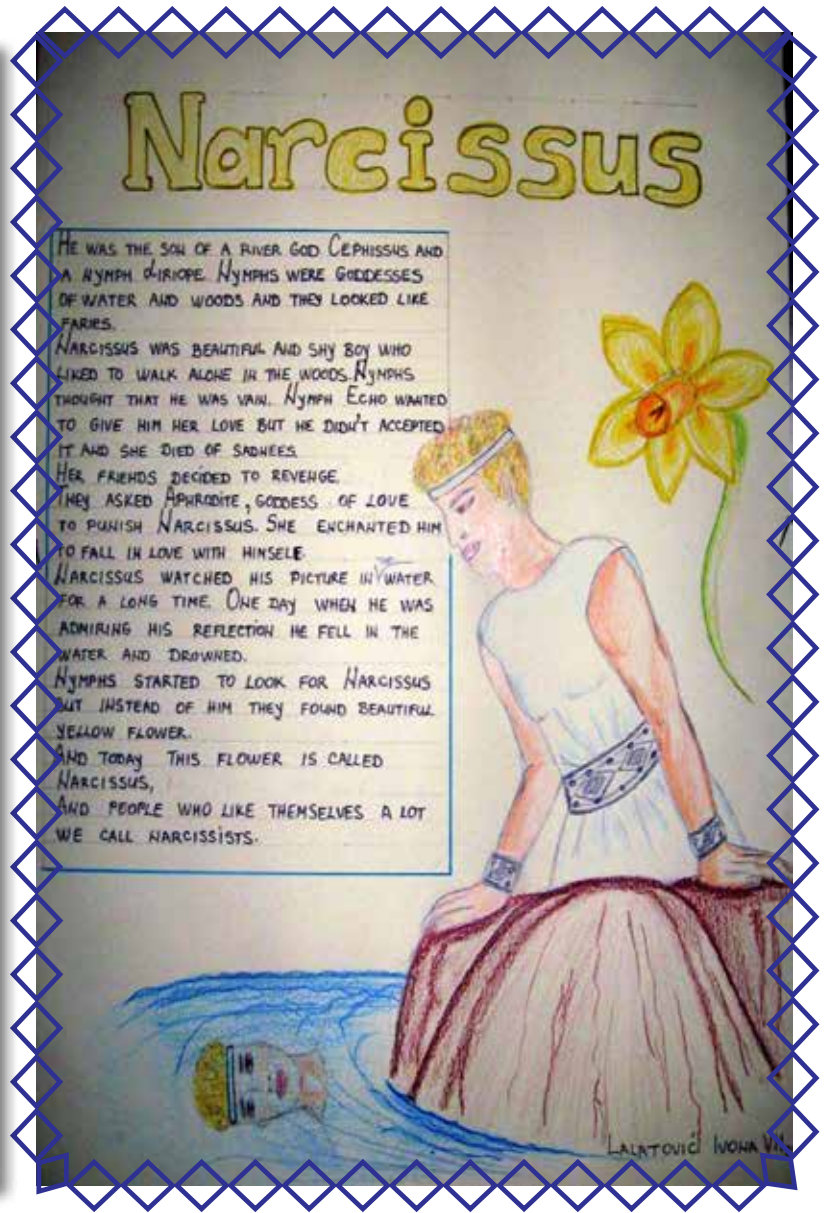
My favourite TV show is „**The Vampire Diaries**“. It is very interesting and I enjoy watching it. Main characters are vampire brothers Damon and Stefan Salvatore and a girl Elena. There are also other magical creatures like witches, werewolves, hunters and hybrids (half-vampires, half-werewolves). Elena had a really sad destiny, her parents died in a car accident. When a new school year started she met Stefan and she fell in love with him instantly. The problem is that Stefan and Damon are both in love with her, and by the time her feelings for Damon are becoming stronger and stronger and in the end she has to choose. Interesting part of the show are episodes where Elena goes through painful transformation into a vampire. There's villain, Claus and he is an original hybrid. They always have problems with him and need to fight against him. I love this show and when I start to watch it I just can't stop, it's addictive. I recommend to everyone.

By: *Petra Bastašić*, 8/2

If I was a teacher for a day...

If I was a teacher for a day I would start a project. I would take off all the pictures from the walls and start painting the walls. They would be painted into bright colours like yellow or peach. All the students would be involved in this. I would clean the white boards and buy new markers. The pictures would be reframed, all in the same colour. I would also take off the curtains and replace them with the new ones. They would also be in bright colours. The whole school would be doing this. All the lockers and children would have to make them neat inside. It would be a shame not to do this.

By: Ана Радојичић 8/3

Манастир Крка

Манастир Крка, смештен између Книна и Шибеника (у Кистањама), са црквом Светог Арханђела Михаила. Према предању подигнут је у време краља Милутина на месту где је апостол Павле држао проповед. У новије време се претпоставља да је манастир саградила Јелена Шубић (сестра цара Душана).

Испод олтару откривена је пећина са издуженим простором и гробовима у поду. На њу се испод јужног дела данашње велике цркве ослања старија, једнобродна црква. Подигнута је поред и испосница, која сведочи да су се ту већ у 14. веку подвизивали православни монаси.

Непосредно после хрватске акције Олуја (1995) манастир је опљачкан и делимично срушен док је богословија затворена. Манастир је обновљен тек 2001 године. Тада се богословија поново отворила.

Драгутин Гакић, 7/3

**РЕШИ
РЕБУСЕ**

Боже, научи ме како да васпитавам паметног мачка

Уморна мајка села је на праг и уздахнула гледајући своју децу!

Недалеко је стајало врло мало маче – тетурава бела пуфница. Однекуд је дотрчала мама мачка носећи великог миша. Ставила га је пред маче. Оно је зграбило миша који се отимао. Настала је жестока борба. У једном тренутку изгледало је да је миш јачи од малог, пуфнастог створа.

А мајка мачка? Шта је она радила за то време? Окренула је леђа? Да, добро сте чули – окренула је леђа и гледала упорно у зид, дрхтећи од јаке нервне напетости.

Зашто није гледала у маче? Зато што је знала да неће издржати ако се миш отме и почне да бежи. Потрчаће за мишем и ухватити га.

Тако би пропала лекција о самосталности коју је маче тог дана морало да научи. А боље је да „пропадне“ миш, него тако важна лекција.

Жена која је седела на прагу се ухватила за главу:

- О, колико је ова мачка паметнија од мене! Да сам ја на њеном месту направила бих свом мезимчету пљескавице од миша и ставила их у најлепши тањирчић, а оно би ми рекло:

- Нећу то, хоћу нешто друго за ручак!

Колико родитеља данас својој деци наноси огромну штету, заустављајући својом погрешном љубављу развој њихових способности, самосталности, неразмажености, скромности...

Понекад је знак веће љубави стегнути срце, окренути леђа и упрти поглед у зид.

Лекција ће боље успети ако је на том зиду икона.

Народна прича

Колективно крштење

На Велику суботу, 19. априла 2014. године, у малој цркви Светог Саве на Врачару, обављено је колективно крштење. Наши другари, родитељи и запослени школе су постали чланови Српске православне цркве и приступили су Светој тајни Причешћа. На крају Литургије су добили на поклон по иконицу и Свето писмо Новог завета.

Симон Станојевић, 5/3

Осмосмерка

Када пронађете сва понуђена женска имена које се налазе у Библији, а и у овој осмосмерци од преосталих слова саставите име старог града.

Авигеја, Агара, Ада, Ана, Вала,
Витсавеја, Далила, Девора, Ева, Језавеља,
Јелисавета, Јестира, Јудита, Лидија,
Лија, Марија, Марта, Миријам, Михала,
Нојемина, Оливема, Орфа, Рава, Рахила,
Ревека, Рута, Сапфира, Села, Тамара,
Текла, Фотина, Хетура

А	Р	Л	И	Д	И	Ј	А	Д	М	А	Д
Т	А	Н	И	Т	О	Ф	Е	А	А	Љ	Е
Е	В	О	С	Ј	Р	В	А	Л	Ј	Е	В
В	А	Ј	А	О	А	М	Р	И	И	В	О
А	Љ	Е	П	А	К	А	И	Л	Р	А	Р
С	И	М	Ф	Ф	Е	Р	Т	А	И	З	А
И	Х	И	И	Л	В	И	С	Р	М	Е	Г
Л	А	Н	Р	Е	Е	Ј	Е	А	А	Ј	А
Е	Р	А	А	З	Р	А	Ј	С	Н	М	Р
Ј	У	Д	И	Т	А	Р	А	М	А	Т	А
В	И	Т	С	А	В	Е	Ј	А	Т	У	Н
А	Ј	Е	Г	И	В	А	Р	У	Т	Е	Х
А	Л	А	Х	И	М	В	А	Л	А	Д	А
А	М	Е	В	И	Л	О	Т	Е	К	Л	А

КАКО ЈЕ НЕКАД БИЛО

Давних осамдесетих први пут је формиран школски лист под називом ШКОЛСКИ МАГАЗИН.

Оформила га је и уређивала тада млада и амбициозна професорка српског језика, Мира Марковић. Био је претеча данашњих КОРАКА. Тада није било много компјутера (осим комодора) па су се текстови куцали на индиго папиру и после умножавали на тзв. гештетнеру (примитивној „штампарији“). Илустрације су се на истом папиру ручно цртале. Појединачни листови су се хефталицом спајали и настао би школски лист, врло читан и врло занимљив. Излазио је једном месечно. На слици видите број 5 и 6 из 1988. године. Неки од тадашњих ученика који су писали за школске новине постали су новинари, драмски писци (Филип Вујошевић), а Урош Стојановић постаје филмски режисер (режировао „Чарлстон за Огњенку“). Још тада је своје интересовање за филм показао пишући о њему. За број којег се подсећамо написао је чланак који овом приликом поново објављујемо.

Чика Алфред Хичкок

Старије филмофиле „сцена под тушем“ могла је асоцирати само на једног – Џенет Ли и Ентони Перкинса у филму „ПСИХО“. Данашњи гледалац може с подједнаком сигурношћу очекивати да се испод туша појави Глен Клоуз с намером да науди нашој Црвенкапици, Мел Брукс, Бранко Коцкица или породица калифорнијских глиста. То најбоље илуструје тврдња да су од Алфреда Хичкока готово сви редитељи суспенса, и не само они попут: Клода Шабрولا, Вилијама Вајлера, Акира Куросаве, Брајана де Палме, па до групе најнемаштовитијих и најдосаднијих редитеља филмова о Џејмсу Бонду, понешто научили и много покрали. Руку на срце, учавамо и хуману страну Хичкоковог дела. Оно је многим помогло да зараде за живот, који су, бар што се седме уметности тиче, имали талента само за продају семенки и кикирикија пред неким биоскопима на периферији. Једна тако хумана мисија била би довољна да испуни читаву једну каријеру, али Хичкоку то није било довољно.

Једно од питања на које никако не могу одговорити је и зашто се Алфред Хичкок у широким народним масама сматра „мајстором страве“, ако се зна да је у каријери снимео само један хорор? Да ли због тога што је његова антологијска сцена одржавања личне хигијене била толико снажна, или због чињенице да су филмови његових следбеника углавном такви да се човеку док их гледа диже коса на глави?

У сваком случају, то је плод више заблуда. Као прво, једини „мајстор страве“ није крив због тога што је приступ у кинематограф сваком дозвољен, а с друге стране, очајни, стравични и ужасни филмови попут нпр. Томсонових или Гленових не спадају у жанр страве и ужаса. Зашто је, ако изузмемо поменути добротворни рад, чика Алфреда Хичкока за нас значајан? Као прво, зато што показао значај једноставности у филмском изражавању. Ако сте преживели нпр. филм „Жртва“ Андреја Тарковског, филм по много чему изузетан, можда један од највећих снимљених последњих година, одличног сценарија, али недовољно једноставан, коментар вам није потребан. Не треба вам ни саветовати да погледате неки од домаћих „уметничких филмова“. Чак ни из радозналости немојте гледати неки од филмова неталентованих „уметника“, јер, чак иако сте ми највећи непријатељ, желим да смогнете снаге да прочитате чланак до краја.

Затим, он је један од првих људи који су користили воајера, који постоји у сваком од нас. У сваком од његових филмова публика је воајер, а то често примећујемо само подсвесно.

Како награда „Оскар“ управо прославља своју годишњицу, треба напоменути да се чувени Хич налази у оном елитном друштву редитеља који је никад нису добили. Подршку је добијао једино од групе француских филмофила окупљених око часописа „Cashiers du Cinéma“, који су заузврат, „покрали“ велики део његовог опуса. Ипак они су до данас остали његови најбољи следбеници. Америчка критика за њега никад није имала разумевања, али је публика прихватала већину његових филмова... Нажалост, позната је прича о две козе које су брстиле ролну филма...

Написано 1988. године Урош Стојановић, 8/3

**Свим
ученицима,
наставничком
колективу,
осталим
радницима,
пријатељима и
сарадницима
школе
желимо леп и
пријатан
распуст!**

ИГК Кораци
лист ОШ „Иван
Горан Ковачић”
Београд
Војводе Бране 18а
тел: 011/30-18-264

интернет адреса:
www.skolaigk.edu.rs

e-mail:
skolaigk@beotel.rs

лист излази
два пута
годишње

ДЕЧИЈИ БИСЕРИ

- ☺ Љубав је као лавина, и онда мораш да бежиш.
- ☺ Ако је љубав као кад учиш да читаш, нећу да се заљубим.
- То је напорно.
- ☺ Кредит је оно на телефону.
- Када ти се потроши, а ти укључиш пуњач и имаш кредит.
- ☺ Рекламе служе да идеш да пишкиш ако ти се пишки,
- а и да се глумци одморе.
- ☺ Пубертет је неизлечива болест.
- Доба када ти бркови порасту преко ноћи.

Та реченица је неписмена.
Он не зна ниједну нашу страну песму.
Сава је са руским калуђерима побегао на Мокру гору.
Кад порастем и кад се вратим у будућност...
Свети Сава је умро у Трнову, а убијен на Врачару.
Сава је донео очев гроб и помирио браћу.

Онда је вук појео овцу.
Лујо је шетао бика Јаблана.
Ја нисам официр, ја сам капетан.
Коју је титулу имао цар Душан?
На које море излази Србија? - На Дунав.
Предикат је супротан субјекту.
Птица је сисар.
У Бугарској су собе трособне.
Селим се из Београда, идем у Србију!
Главни град Словачке је Владислава.
Ево, долази српскиња!
Седэфну ружу написао је Сергеј Трифуновић.
Наставница: - Где се лакше плива, у мору или у базену?
Ученица: - У базену јер нема камења.
Наставница: - Како се зове женка овна? Ученица: - Овница.

Директор:
Миомир Драгаш

Уредница:
Мирјана Марковић

Техничка подршка:
Небојша Дабић

Ликовна подршка:
Верица Ђурђевић

**Наставничка
редакција:**
Снежана Костић Хавари
Наташа Станојковић
и сви наставници и
учитељи који су
ангажовали своје
ученике
или лично пратили
школски живот

**Ученичка
редакција:**
Чланови новинарске
секције и ученици
чији су радови
објављени

Илустрације
су радови ученика

Решања ребуса:
Риста, глиста,
резанац, кравата, десет